

יום ד', א' (ראש חודש) בסיון תשס"א (23 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 45 ימים, שהם ששה שבועות ו-3 ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום ראש חודש סיון: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

'סיון' הוא השם הבבלי לחודש. ובמקרא – החודש השלישי, שהוא שלישי לניסן, ראש החודשים.
מזלו – תאומים. רמז למשה ואהרן ששניהם היו שקולים כאחד ועל ידיהם ניתנה תורה לישראל בחודש זה.

"בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים, ביום הזה באו מדבר סיני." [שמות י"ט 1] ואמרו חז"ל: "ביום הזה" – בראש חודש. שבאחד לחודש סיון חנו במדבר סיני מוכנים לקבלת התורה. "...ויחן שם ישראל נגד ההר." [שם 2] 'ויחן', לשון יחיד. כאיש אחד בלב אחד. אבל כל שאר החניות – בתרעומת ובמחלוקת. [רש"י שם] יש גם מחלוקת שהיא לשם שמיים ואפשר לזכות גם על ידה לכל המעלות. חוץ מקבלת התורה, שאין זוכים לקבלה אלא אם כל ישראל הם באהבה ובאחוה ובשלום ובריעות. כשם שאין נישואין אלא ע"י שלום ואהבה, כך היא התורה 'מורשה' [אל תקרי 'מורשה' אלא 'מאורסה'].
[ספר התודעה]

§§§

ועוד, על אירועי חודש אייר בדורינו (המשך דבריו של ר' כי-טוב): -

=...ואף על פי שהם יכולים לבוא ואינם באים – "לא מאסתים וגו' ", "כי אני ה' אלוהיהם" – בין רוצים ובין אינם רוצים. =
עוד שואלים בעלי הטענות: האפשר הדבר שמפני חטאינו גלינו מארצנו ובאותם החטאים נשוב אליה? **משיבים להם חבריהם:** דבר זה, להבחין בין חטאי הדורות אשר תוקנו ואשר לא תוקנו – מסור רק לשמיים, מסוד כבשוננו של העולם ואין ידוע בו אלא בוחן הלבבות בלבד. **בני אדם שוקלים דברים לפי מראית עינם בלבד**, וחורצים משפט לפי שהעושה והמעשה נראים אליהם באותה שעה, אבל הקב"ה אינו כן אלא עבר ועתיד גלויים לפניו **כהווה**, וכן כל מסתרי לב ומעמקי נפש לפניו הם ידועים ונראים כפועל ידיים, ולפיהם הוא שוקל וסופר ושופט יחיד ורבים דורות עברו ודורות הבאים. רק לאלוקים המשפט, ומי איש ויבין זאת לחרוץ משפט לפני האלוקים.
{ההמשך יבוא}

§§§

לאור הקשיים של ימים אלה, הנ"ל הוא הארה שזכיתי לה לפני מספר שנים....
כאשר בונים מבנה חדש, נוהגים לשים שלטים באתר הבנייה, כדי להזהיר את הציבור. וכך כתוב: **סכנה** כאשר הופכים את אותיות המילה "סכנה", כלומר שקוראים

הנָכֵס **כאן בונים** את המילה משמאל לימין, מקבלים מסר חדש: **הנָכֵס** **כאן בונים**

ועוד, כאשר מערבבים שוב את האותיות, המסר הבא מתקבל: **הכנס** **כאן בונים**

מה שאנו רואים כאן ביטוי לרעיון תקומת/תחיית העם היהודי בארצו. יש שמסתכלים אל מה שאנו עושים ורואים את נוכחותנו כאן בארץ כסכנת נפשות. ויש שמבינים את המהות העמוקה יותר של המפעל הציוני כבניית הנָכֵס הלאומי. למרות המחיר הכבד יום נעים וחודש טוב עם ציפיה לישועה!

יום ד', א' (ראש חודש) בסיון תשס"א (23 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישובו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שלפעמים מתבקשים אנו לשלם ("הארץ נקנית בייסורים"), בכל-זאת זה המחיר שהבנים השבים לגבולם מוכנים לשלם כדי ששוב נירש את נחלתנו. ויש שעוד מבינים שבניית נכס זה דורשת שניכנס לתוך, נפשיל שרוולים, ונעשה את המלאכה.